

Resnica mora v borbo

Brezdvomno vsakemu dobremu katoličanu pri nas dela mnogo brige to, da si v marsičem nismo edini. Namesto, da bi strnili vse svoje sile v borbo proti nasprotniku, se med seboj prepiramo. Čim bolj važna in čim bolj časovna je kaka zadeva, tem bolj usodna je naša razcepljenost radi nje. Trenotno pa brezdvomno v razdvojenost naših vrst posegajo najgloblje različni nazori o socialnih vprašanjih. Trenotno zato ta razdvojenost tudi največ škoduje našim skupnim ciljem.

Tega smo se zavedali tudi mi ob ustanovitvi naše strokovne organizacije ZZZD in se zavedamo ves čas svojega delovanja. Opetovano s m o p o i z k u s i l i v s a s r e d s t v a, d a b i r a z d o r o d p r a v i l i, a ž a l u s p e l i n i s m o. Če nismo hoteli, da gre vse krščansko delavstvo v napačno smer, smo morali nevarnost zaježiti in postaviti njej nasproti močan organizacijski obrambni zid, morali smo v borbo.

Morda bi kdo mislil, da je ta edinost duhov naša slovenska posebnost. Pa ni. Tudi drugod so šli duhovi narazen, eni v pravo, drugi v napačno smer. Resnica mora povsod prekositi težkih borb do svoje zmage. Opazovali smo to v povojni Nemčiji, v Franciji. Bile so različne struje katoličanov v Španiji. Na sosednem Hrvaškem tudi ni vse tako enotno, kakor bi kdo mislil.

Dr. Aleš Ušeničnik nam v svoji najnovejši knjigi Quadragesimo anno pripoveduje tudi o taki neenotnosti med katoliškimi sociologi tik pred izidom okrožnice Rerum novarum. Po svojih naukih so se katoliški sociologi takrat ločili v angersko in lüttiško šolo. Na kongresu v Lüttichu l. 1890 sta udarili obe struji ena na drugo. Odločno je zmagala misel o državni zaščiti delavcev. Velik razdor se je pa pokazal pri vprašanjih o ureditvi plač. Grof Kufstein je branil nauk socialnih krožkov, da se mora javno določiti neko merilo, ki naj se po njem merijo dobički in plače, brez tega trajen sporazum med delavci in med delodajalci ni mogoč. Nasprotniki so se ob teh naukih kar zgrajali. Prav tako ni mogel prodreti jezuit Lehmkühl s svojo razpravo o štrajku, ki je v njej dokazoval, da more biti štrajk kdaj tudi pravičen. (A. U. Quadragesimo anno.)

Brezdvomno tudi potem, ko je 1891 izšla okrožnica Rerum novarum, ni takoj ustvarila med katoličani popolne enotnosti, ampak je trpelo dalje časa, da je v celoti prodrla. Treba je bilo še in še dokazovanj, predno so vsi sprejeli pravo stališče. Resnica je morala v borbo, da je zmagala!

Tako kakor Rerum novarum je našla zmede med katoličani tudi okrožnica Quadragesimo anno. Zato je izšla, da zmedo prežene in da direktive za bodoče delo. Ni mogoče, da bi takoj prvi dan njen vpliv vse zajel in vse na pravo mesto postavil. Deset let bo že sedaj kmalu, odkar je izšla, pa se mora še vedno boriti za svoje uveljavljenje. Morda bo treba še deset let, da prežene iz mnogih duš temo in da se v praksi uveljavi povsod, tudi pri nas. Prav to je znamenje kako zelo je bila potrebna, da jih je toliko med nami, ki jo po duhu še danes niso sprejeli, čeprav trdijo, da so katoličani.

Neenotnost med nami pa je tako vendarle nujna zahteva zmagujoče borbe za resnico in za priznanje cerkvene avtoritete v tej važni zadevi. Pride čas, ko bo to pozabljeno in ko bomo v socialnih vprašanjih enotno delali z združenimi močmi za pravično krščansko družbo, a resnica mora v borbi svojo zmago izvajati.

Zasedanje odbora CTDZ

V petek, dne 12. t. m. je v Zagrebu začel zasedati odbor Centralnega tajništva Delavskih zbornic v prostorih zagrebske Delavske zbornice. Svoje delegate so poslale vse Delavske zbornice iz države. Ljubljansko Delavsko zbornico so zastopali tov. Kozamernik Viktor, predsednik zbornice, Stane Golob, član upravnega odbora zbornice, strokovnjaki pa: Preželj Francè, referent D. Z. ter Langus Jože in Jonke Jože iz Ljubljane. Zagrebska in Splitska zbornica sta bili zastopani po svojih predstavnikih, ki so prišli kot opazovalci.

Za predsednika se je po statutu bil soglasno izvoljen tov. Kozamernik V. Sprejete in odposlane so bile naslednje brzojavke: Nj. Vel. kralju Petru II., Nj. Vis. knezu namestniku Pavlu, predsedniku vlade g. Cvetkoviću, hrvatskemu banu g. Šubašiću, dr. Korošču, dr. Kreku in dr. Mačku, dr. Kulenoviću, dr. Budisavljeviću in Rasulimu načelniku socialne politike za banovino Hrvatsko. Navzoče je pozdravil kot domačin predsednik zagrebske zbornice g. Galinac.

Nato je podal poročilo o upravnem delu tajnik osrednjega tajništva tov. Zarija Popovič. Glede nastavitve nameščencev pri centralnem tajništvu v Belgradu se je izvolil ožji odbor iz Ljubljane, Belgrada, Novega Sada in Skoplja, da sestavi za širši odbor prečiščen predlog.

Zmagala je naša vztrajnost

Dosegli smo enotnost gradbenega delavstva

Gradbeni delavec mora imeti urejeno razmerje s svojim gospodarjem. Potrebna mu je zato dobra kolektivna pogodba. Zanj se je ves čas od lanske stavbne seziže dalje nenehoma prizadevala naša ZZZD.

Naši organizirani stavbinci so pripravili za to pogodbo svoje predloge. Preko centrale ZZZD so se prizadevali za enoten nastop vseh strokovnih zvez pod vodstvom Delavske zbornice. Zbornica je bila pripravljena naši želji ustreči in je vsem strokovnim organizacijam to tudi pismeno sporočila. Žal ostale strokovne organizacije niso stvari vzele zadosti resno in so tako posredovanje zbornice odklonile. Šle so svojo lastno pot na veliko škodo gradbenega delavstva. Prizadevanja za kolektivno pogodbo se niso premaknila z mrtve točke. Delodajalci ob razcepljenosti in nediscipliniranosti Strokovnih organizacij niso hoteli na nikaka resna pogajanja.

Čas nove stavbne seziže se je vedno bolj bližal. Ponovno je Delavska zbornica na našo prošnjo vzela iniciativo v svoje roke. Zopet se je trudila za skupen nastop. Mi smo jo podpirali pri tem po svojih najboljših močeh. Slabe izkušnje so nasprotne organizacije vsaj deloma izmodrile. Jugoslovanska strokovna zveza in Narodna strokovna zveza sta bili sedaj že za enoten skupen nastop. Marksisti so to enotnost tudi to pot odklonili. Enotnosti zato še ni bilo, resnost delavskih prizadevanj ni imelo trdnih osnov. Vprašali smo se: kaj sedaj storiti?

Šli smo na novo delo. Obrnili smo se na naše odlične prijatelje iz slovenske katoliške skupnosti za posredovanje. Tudi na nekatere delodajalce iz te skupnosti smo se neposredno obrnili, ter jih prosili uvidevnosti. Obojim smo prikazali vso ogromno škodo neurejenih razmer za gradbeno delavstvo samo, pa tudi za našo skupnost. Mo-

ZA AVTONOMIJO DELAVSKEGA ZAVAROVANJA

Glede avtonomije Okrož. urada in SUZOR-ja se je soglasno sklenilo, da se zahteva takojšnja ukinitve komisariata pri SUZOR-ju v Zagrebu. Za ta predlog je glasovalo vseh 7 zbornic.

Sklenilo se je tudi, naj se SUZOR takoj razdeli v samostojne posamezne nosilce, sicer naj se ustanovijo novi nosilci za socialno zavarovanje za Slovenijo istočasno kot za Hrvatsko.

Izvršila se bo takojšnja intervencija pri ministrskem odboru za SUZOR, da se SUZOR takoj likvidira.

Za ta sklep je glasovalo vseh 12 članov odbora Osrednjega tajništva, proti pa sta bila dva člana iz Sarajeva, ki pa sta člana URSA.

ZA POVEČANJE ŠTEVILA INSPEKTORJEV DELA

Seja delegatov se je nadaljevala v soboto. Zelo živahna debata se je razvila o povečanju števila inspektorjev dela in njihovem delovanju na terenu. Predvsem naj se najdejo krediti za nastavitve osebja pri inspekcijah dela. Ti krediti bi bili deloma na razpolago iz fonda plačanih taks na parne kotle in iz drugih fondov. Postaviti je treba načelo, da mora vsako okrajno načelstvo imeti svojega referenta za socialno politiko v okviru inspekcije dela.

ZA ZVIŠANJE MINIMALNIH MEZD

Odbor centralnega tajništva delavskih zbornic je soglasno sprejel sklep, da je treba spremeniti uredbo o najnižjih mezdah, ki se morajo zvišati na 3.50, katere pa morejo banske uprave zvišati še za 50%. Procedura za dosego tega zvišanja naj se skrajša na minimum.

ZA POBLJANJE DRAGINJE

Uredbo o kontroli cen življenjskih potrebščin je treba izboljšati tako, da se določijo najvišje cene ne samo na pridelke, našete v sedanji uredbi, ampak tudi na druge pridelke in surovine. Uredba o kontroli cen življenjskih potrebščin bo učinkovita samo tedaj, če bo država kontrolirala vse zaloge, ves pridelek in ves uvoz. Življenjske potrebščine se smejo izvažati šele tedaj, ko je že krita domača potreba. Na izvoženo blago je treba uvesti izvozne premije in ta denar naj se uporabi za reguliranje cen domačih in uvoženih življenjskih potrebščin.

ZA DELAVSKO ZADRUŽNISTVO

Sprejeti so bili nadalje potrebni sklepi za ureditev službenega razmerja poklicnih godbenikov, hišnih pomočnic, plovitbenih delavcev in brodarjev. Za tobačne delavce je sedanji pravilnik treba izpopolniti. Centralno tajništvo delavskih zbornic naj izda predlog za uredbo o delavskih in nameščenskih zadrukah.

Odvišni denar socialnih ustanov (Pokojninskega zavoda, SUZOR-ja in Borze dela) je v prvi vrsti treba porabiti za stavbno in produktivne zadruge delavcev in nameščencev potom delavskih zbornic ob zadostni varščini. Denar, ki bo v okviru odobrenega proračuna centralnega tajništva delavskih zbornic preostal, je treba razdeliti na posamezne delavske zbornice po ključu vplačanih prispevkov za podpiranje delavskih zdruget.

Obravnavane so bile tudi nekatere posebne zadeve ustroja centralnega tajništva delavskih zbornic. Slovenija dobi v tem tajništvu dva uslužbenca, dočim je imela do sedaj samo enega. Zasedanje odbora centralnega tajništva delavskih zbornic je bilo bogato, predlogov in sklepov v korist vseh delavcev in nameščencev. Predlogi in sklepi so bili s prav malimi izjemami (Sarajevo-URS) soglasno sprejeti pod spretnim vodstvom tov. Kozamernika V. To je bilo eno izmed najboljših in najbolj bogatih zasedanj CTDZ.

Trenoten položaj stavbinske pogodbe

Delavska delegacija je na pogajanjih dne 10. t. m. v zadevi kolektivne pogodbe zavzela sledeče enotno stališče:

1. Uvede naj se na vsa privatna in banovinska javna dela — ne oziraje se, kdaj so bila prevzeta — in na državna javna dela prevzeta po 1. I. 1940, enotna doklada na mezde dosedanje kolektivne pogodbe v višini din 1.— na uro;

2. Za državna javna dela prevzeta po 1. IX. 1940. stopi gornja doklada v veljavo najkasneje s 1. IX. 1940. Za čas od podpisa pogodbe do 1. IX. 1940. pa naj se tudi za ta dela prizna primeren povišek (n. pr. 50% gornje doklade).

3. Nadaljuje naj se akcija, da se čimprej doseže sprememba predpisov o državnem računovodstvu in oddajanju javnih del, ker je to v obojestr-

skem interesu in bo tako možno doseči novo doklado za stara državna dela še pred 1. I. 1940.

4. Pri Kr. banski upravi se izvrši skupna intervencija, da se zagotovi pristanek Kr. banske uprave na novo doklado za vsa banovinska javna dela, stara in nova.

5. Dogovore naj se ukrepi za uspešno pobijanje šušmarstva ob sodelovanju delodajalcev in delojemalcev, ki bodo z združenimi močmi bolj uspešno pobijali šušmarstvo, kakor pa bi se to dalo s kako papirno uredbo.

Enotnega stališča zastopnikov delavstva zastopniki delodajalcev niso v celoti sprejeli. Izjavil so, da morajo te predloge preje predložiti svojim forumom v odločitev. Napravil pa se je sledeči sklep:

1. Ker na direktnih pogajanjih ni prišlo do sporazuma naj se predloži (Nadalj. na 2. str.!)

Balkanski odsek kominterne

Slovaška vlada Bele Tuka preživlja veliko krizo radi odkritja v sovjetskem poslanstvu v Bratislavi. Odkar je namreč v slovaško prestolnico prišel »tovariš« Puškin (njegovo pravo ime mora biti maska, kakor tudi ime Litvinova-Finkelsteina, Majskega in drugih sovjetskih diplomatov), so po celi Slovaški začeli širiti letake čudne vsebine. Puškin je s seboj pripeljal 60 uradnikov poslanstva in očitno je, da so pisci teh letakov bili njegovi uradniki. V letakih se govori o zatiranju slovaških kmetov in delavcev, ki so prišli pod Nemčijo in o neobhodnosti, da vržejo raz sebe nemški jarem.

Slovaški minister propagande Šanjo Mah, vodja Hlinkove garde je povodom tega odpotoval v Berlin, da bi stvari spravil v red. Slovaški poslanik v Berlinu, Čermak je pozval iz Moskve slovaškega poslanika Ferdo Tisa rodnega brata predsednika slovaške republike.

Ob priliki posvetovanja slovaških diplomatov je bilo rešeno, da Šanjo Mah dobi od Tuhe poleg ministrstva propagande še notranje ministrstvo, da bi imel možnost boriti se z prevratnimi elementi, a moskovski predstavnik Slovaške je dobil za nalogo, da v narodnem komisariatu za zunanja dela (Narkomindel) zavzame potrebne korake, ker zadržanje bratislavskega poslanstva ruši stalinsko-hitlerjevski dogovor od 23. avgusta 1939. Pri tem je imel Tiso zahtevati zmanjšanje uradniškega personala bratislavskega poslanstva, ker je za malo Slovaško 60 članov sovjetskega poslanstva več kot dovolj.

Ob tej priliki se je ugotovilo, da je med temi 60 člani sovjetskega poslanstva veliko število članov balkanske sekcije moskovske kominterne. Izkazalo se je, da kominterna izkorišča vstopa vitev zastopstva v Bratislavi, zato, da svoj agitacijski center balkanske akcije zopet prenese na Dunaj.

Znano je, da je ta propagandni center za Balkan deloval celo desetletje na Dunaju. Dokler je bil dunajski župan socialist Sejc, je ta radi socialistične solidarnosti ta balkanski komunistični center protežiral v avstrijski prestolnici. Šele po zažutitvi puča v Floridofu in zmagi dunajskih krščanskih socialcev, so morali člani balkanske sekcije kominterne bežati iz Dunaja. Njihovo središče je bilo med tem začasno v Ateni, potem v Tirani in celo v Splitu.

Vendar jih je vedno privlačevala bližina Dunaja in zato so izkoristili stalinsko-hitlerjevski sporazum, da svojo delavnost ponovno prenesejo v Bratislavo, ki je za propagando zelo ugodna, ker se od tam lahko vodi propaganda med avstrijskimi komunisti, kakor tudi po vseh podonavskih deželah.

Načrt Šanje Maha, da dobi ministrstvo notranjih del, ne glede na protekcijo v Berlinu, ni uspel. Na slovaškem nadaljujejo zahrbtno borbo med levčarskimi in desničarskimi strujami v vladni stranki in predsednik slovaške vlade profesor Bela Tuk, ni dovolj pogumen, da sprejme diktaturo Šanje Maha.

V svojem govoru v parlamentu je ta posebno poudaril »leningrajski eksperiment« kot novo besedo in ni pozabil dodati, da je Lenin »popravil« geslo Karla Marxa: »Proletarci vseh dežel združite se« z mnogo širšim geslom:

(Nadalj. s 1. str.!)

spor v rešitev potom poravnalnega stopanja v smislu Uredbe o določanju minimalnih mezd, da se ne bi pogajanja vsled začetka gradbene sezone preveč zavlekla.

2. Izvrši se skupna intervencija pri g. banu, katera se je v torek tudi že izvršila.

3. Delodajalske organizacije bodo ob predlogu delodajalcev razpravljale na svojih forumih in sprejele primerne zaključke, da se bo na prvi poravnavni razpravi lahko že končno veljavno odločalo.

Tako sedaj stojimo pred poravnavno razpravo na bankski upravi in upamo, da tudi pred zaključkom nove kolektivne pogodbe, za katero se je naša organizacija skozi dolge mesece tako vztrajno prizadevala.

»Delavci in zaslužnjeni narodi vseh dežel združite se.«

Slično kakor med Slovaki, je igralo vprašanje o narodnem zaslužnjevanju veliko vlogo v zavesti balkanskih komunistov. Člani balkanskega sektora kominterne so bili v glavnem bivši ujetniki avstroogrske armade, ki so po revoluciji leta 1917 ostali v Rusiji. To so bili Slovenci, Hrvati in Srbi iz bivše Avstro-Ogrske, katerim ni uspelo ali niso imeli prilike pridružiti se dobrovoljski diviziji.

Med njimi so se ustalila dva nazaranja. Eni so bili za integralno jugoslovenstvo, drugi za federativno združitev jugoslovanskih narodov. Sam Stalin, kot komisar za nacionalnosti, je podpiral federativno strujo.

Iz odkritja istrskega Hrvata Antona Cilige v njegovi knjigi, ki je izšla v Parizu pod naslovom »V deželi velike laži«, se jasno vidi, kakšen boj se je vodil tekom 20 let v vrstah jugoslovanskega centralnega komiteja komunistov. Sam pisec, hrvaški komunist, ki so ga iz Dunaja poslali v Moskvo radi spopolnjevanja v metodah komunistične propagande pove, da je med 120 člani balkanskega odseka kominterne bilo nepremostljivih nasprotnih stališč.

Levo krilo integralistov je vodil Ciliga, ki se je približal Trockemu in zato bil prisiljen, da se po dolgih mukah v zaporih Sibirije z begom reši iz ko-

munističnega raja. On je skupaj z drugimi Jugoslovani formiral trockistično grupo in tako prešel iz tretje v četrto internacionalo. Vendar se je končno skesal.

Med jugoslovanskimi komunisti, ki so ostali v Moskvi igra vodečo vlogo znani Črnogorec Vukašin Marković, ki je preživel internacijo v Dagestanu, Hrvat Čopić, Musliman Mustafa Golubić in Slovenec Fabjančič.

Od bolgarskih komunistov je najbolj znan Gjorgji Dimitrov sedanji generalni sekretar kominterne, kateremu je uspelo, da je prišel na to mesto zato, ker je svojega konkurenta Krista Rakockega poslal v dolgoletno ječo v Sibirijo.

Bilo je mnogo jugoslovanskih komunistov, ki so iz navdušenja do marksizma skušali priti do tega, da bi uživali sadove komunističnega raja v sovjetski zvezi, vendar so se vsi v deželi velike laži kmalu razočarali in vrnili v domovino.

Razočarali so se tudi naši »salonski boljševki«, ki so obiskali poljedeljsko izložbo v Moskvi. Vendar kljub njihovem razočaranju niso še prodri med tisti del naše inteligence, ki se navdušuje za Stalinovo vseslovenstvo. Toda resnica je blizu in upamo, da se bodo kmalu popolnoma pozdravili od svoje rdeče bolezni.

Viničarska anketa

Dne 13. aprila t. l. se je vršila v bankski palači v Ljubljani anketa viničarjev in vinogradnikov. Udeležili so se od vinogradnikov g. bankski svetnik Šerbinek, predsednik Vinarskega društva za dravsko banovino in g. Sak, vinogradnik iz Ptuja, od viničarjev pa tov. Korošec Slavko, načelnik Stokovne zveze viničarjev iz Ljutomer in strokovni tajnik tov. Košnik Jože. Delavsko zbornico sta zastopala tov. Rozman Peter in Lombardo Peter, nadalje zastopnik Kmetijske zbornice ter referenti kmetijskega in socialnega oddelka kraljevske banske uprave pod vodstvom podbana g. dr. Majcena, ki je vodil anketo. Anketa je bila sklicana na zahtevo Stokovne zveze viničarjev in Delavske zbornice, da razčisti probleme, ki so nastali vsled nove uredbe viničarskega reda ter izda »ban autentično tomačenje uredbe. Ugotovilo se je, da so gotovi vinogradniki, predvsem v najbližji okolici Maribora, namerno napačno tolmačili uredbo ter njena določila o minimalnih dajatvah v denarju in naturalijah smatrali kot maksimalne. Tako so z dobro organizirano propagando med vinogradniki ustvarili mnenje, da viničarju sploh več ne smejo dati kot določa uredba. Dogažalo se je, da so se viničarjem vsiljevale v podpis pogodbe, po katerih se je viničarjem vračunavala odvisna deputatna zemlja in travišča po 2000 din hektar, zraven tega pa so še taki vinogradniki, kot je to pivovarna Tscheligi, dr. L. Stopar in razni drugi, predvsem meščanski krogi, ki so viničarjem zaračunavali mleko od krav, po pogodbi določeno pijačo in drva, tako da bi viničarji ob koncu leta pri končnem obračunu svojim gospodom še dolžni ostali. Nad takimi do-

kazi o »socialnosti« gotovih vinogradnikov so se zgražali celo zastopniki Vinarskega društva ter od zastopnikov viničarjev odločno zahtevali, naj take vinogradnike javno ožigosajo, da ne bo radi teh ljudi trpel tudi ugled poštenih vinogradnikov. Na podlagi podanih predlogov Stokovne zveze viničarjev se je o vseh točkah podrobno razpravljalo ter bo izdano od g. bana autentično tomačenje uredbe viničarskega reda. G. podban je izjavil, da se bo od strani kr. banske uprave uvedla stroga kontrola nad viničarskimi službenimi pogodbami, in bo uredba tako dobila potrebne sankcije za nje pravilno izvajanje. Mislimo, da bo s tem zavezan tudi jezik mariborskim marksistom Ulbru in dr. Reizmanu, ki ustvarjajo med maribor-

Cene v marcu zopet narasle

Iz podatkov Narodne banke je posneti, da je indeks cen na debelo od februarja na marec 1940 narasel za 3,5, od marca lanskega leta do marca letos pa za 28,0%. Po posameznih skupinah predmetov je bilo povečanje naslednje (prva številka pomeni zvišanje od februarja na marec, druga od marca 1939 na marec 1940): rastlinski proizvodi 4,5, ozir. 18,8, živina in proizvodi 6,4, 41,0, mineralni proizvodi — 19,6, industrijski proizvodi 3,1, 29,8; izvozni proizvodi 3,6, 29,8, uvozni proizvodi 2,8, 29,0%. Pripominjamo, da je splošni indeks cen narasel od januarja na februar samo za 1,7%.

V cenah na drobno so nastopile naslednje izpremembe:

Splošni indeks cen na drobno je narasel od februarja na marec za 2,3%, od lanskega leta sèm pa za 17,6%. V Belgradu so cene narasle za 2,9, ozir. 15,9, v Zagrebu za 4,3, odn. 19,6. V Ljubljani so se cene zmanjšale za 0,4%, toda v primeri z lanskim letom so narasle za 20,5%. Tudi v Skopju so cene od februarja na marec padle za 1,4, toda v primeri z lanskim marcem so narasle za 14,7. Sarajevo beleži povečanje za 1,2, ozir. 20,5, Novi Sad za 3,8, ozir. 17,3, Niš za 4,2 in 13,9, Split za 1,8 in 17,8, Banja Luka za 0,9 in 16,9, Cetinje za 5,9 in 19,3%.

Indeks cen hrane je narasel za 2,2, ozir. 12,8, indeks cene obleke in obutve za 2,4 in 26,2, kurjava in razsvetljava za 1,7 in 21,5, raznih predmetov za 0,9 in 18,9%.

Tobačno delavstvo v borbi za obstanek

Ljubljanska tobačna tovarna ni več to, kar je bila. Kakor pastorka je, ki ji ne dajo živeti. Tobačno delavstvo je v neprestani krizi. Čas bi že bilo, da je konec temu mačehevskemu ravnanju. Zato je tobačno delavstvo, včlanjeno v ZZD na svojem zborovanju sprejelo sledečo

RESOLUCIJO

1. Tobačno delavstvo podružnice ZZD v Ljubljani ugotavlja, da je ljubljanska tobačna tovarna vedno bolj v zastoj. Od 1. januarja 1940. je kontigent dela in kredita v tej tovarni zmanjšan tako, da kljub vsem predhodnim redakcijam in upokojitvam za sedanjih stalež delavstva ni več zadosti dela. Od ca 660 delavcev jih je 105 redno na začasnem dopustu. Ta začasni dopust se določa takozvanim sezonskim delavcem podjetja tako, da so zmenoma štirinajst dni zaposleni, 14 dni pa brezposelni.

2. Delavci, ki so na dopustu, s 14 dnevno plačo ne morejo dostojno preživeti sebe, še manj pa svoje družine.

3. Delavci na dopustu kljub svoji brezposelnosti zaradi uradnih predpisov Javne borze dela, pri tej ustanovi, ne morejo dobiti brezposelnih podpor.

4. Ugotavljamo, da je uprava državnih monopolov pri svoječasnih odreditvi, da se ljubljanski tobačni tovarni odvzame nekaterih vrst tobačnih izdelkov (cigar), obljubila, da bo naši tobačni tovarni poverila zadostno število vrst v izdelavo tako, da bo podjetje moglo obratovati v nezmanjšani meri in moglo obdržati v zaposlitvi celotno delavstvo.

5. Ugotovljeno je tudi, da ljubljanski tobačni tovarni ni določen niti tolik kontigent del, kakor je to potrebno za kritje porabe tobačnih izdelkov v Dravski banovini sami.

6. Objekti ljubljanske tobačne tovarne stojijo prazni, drugod v državi pa se brez potrebe gradijo novi objekti in se državo obremenjuje zato z novimi finančnimi izdatki.

7. Razvoj razmer pri ljubljanski tobačni tovarni gre tako preko interesov zaposlenega delavstva, preko pravičnega ključa ob dodelitvi delavnega programa, preko interesov države same. Prav nič se ne vpoštevata, da se z ustvarjanjem negotovosti med delavstvom ruši socialni mir in se to delavstvo več ali manj izpostavlja nevarnosti boljševiške propagande.

Zbrano delavstvo zato zahteva zadostno zaposlitev obstoječega delavskega kadra ljubljanske tobačne tovarne ter s tem tudi zadosten program dela in kredita za izvedbo takega delovnega programa.

Prosimo vse merodajne faktorje, da se po svojih najboljših močeh zavzamejo za naše pravične zahteve.

Pred omejitvijo potrošnje mesa

»Politika« poroča, da je izdelan načrt uredbe, po kateri bi bila v vsej državi uvedena dva brezmesna dneva in sicer v ponedeljek in petek. Ta dva dni se ne bi smelo klati govedi, telet in prašičev, nadalje ta dva dni ne bi smeli nikjer v javnih lokalih kuhati, ozir. pripravljati mesnih jedi. Toda ta dva dni bo mogoča prodaja ovčjega mesa in perutnine. Nadalje bo sploh prepovedano klanje prašičev pod 6 meseci in telet pod 1 letom ter breje živine.

Uvoz koruze

Iz Belgrada poročajo, da je vlada sklenila popisati vse količine koruze v državi. Nadalje bo dovoljeno Priv. izvozni družbi, da uvozi brez carine iz inozemstva 10.000 vagonov koruze.

